

Sygn. akt VI U 469/15

WYROK KOŃCOWY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 października 2016 roku.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący SSR Przemysław Chrzanowski

Protokolant Patrycja Wielgus

po rozpoznaniu w dniu 30 września 2016 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania M. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...)w W.

z udziałem zainteresowanych (...) Sp. z o.o. w W. i (...)S.A. w W.

o zasiłek chorobowy

1. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. z dnia (...)roku znak (...) w ten sposób, że przyznaje M. M. prawo do zasiłku chorobowego od 24 listopada 2015 roku do 19 grudnia 2015 roku,
2. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. z dnia (...)roku znak (...) w ten sposób, że przyznaje M. M. prawo do zasiłku chorobowego od 24 listopada 2015 roku do 19 grudnia 2015 roku.

Sygn. akt VI U 469/15

UZASADNIENIE

wyroku końcowego

M. M. złożyła odwołania od 3 decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. z dnia:

- (...)roku, znak (...), odmawiającej jej prawa do zasiłku chorobowego za okres od 19 do 25 sierpnia 2015 roku (k. 1 akt VI U 469/15),
- (...)roku znak (...), odmawiającej jej prawa do zasiłku chorobowego za okres od 24 listopada 2015 roku do 19 grudnia 2015 roku (k. 1 akt VI U 575/15) oraz
- (...)roku znak (...), odmawiającej jej prawa do zasiłku chorobowego za okres od 24 listopada 2015 roku do 19 grudnia 2015 roku (k. 1 akt VI U 576/15).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. wniósł o oddalenie odwołań M. M..

(...) Sp. z o.o. w W. nie zajął stanowiska w sprawie.

(...) S.A. w W. nie zajął stanowiska w sprawie.

Zainteresowani brali udział w postępowaniu przed organem rentowym i zostały im również doręczone przedmiotowe decyzje Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Zgodnie z art. 477¹¹ Kodeksu postępowania cywilnego:

§ 1. Stronami są ubezpieczony, osoba odwołująca się od orzeczenia wojewódzkiego zespołu do spraw orzekania o niepełnosprawności, inna osoba, której praw i obowiązków dotyczy zaskarżona decyzja, organ rentowy, wojewódzki zespół do spraw orzekania o niepełnosprawności i zainteresowany.

§ 2. Zainteresowanym jest ten, czyje prawa lub obowiązki zależą od rozstrzygnięcia sprawy. Jeżeli zainteresowany nie bierze udziału w sprawie, sąd zawiadomi go o toczącym się postępowaniu. Zainteresowany może przystąpić do sprawy w ciągu dwóch tygodni od dnia doręczenia zawiadomienia. Do zainteresowanego przepisu art. 174 § 1 nie stosuje się.

§ 3. Postanowienie sądu o zawiadomieniu zainteresowanego o toczącym się postępowaniu może zapaść na posiedzeniu niejawnym.

Z uwagi na fakt brania przez w/w zainteresowanych udziału w sprawie przed organem rentowym, brak było podstaw do postanowienia o zawiadomieniu ich o toczącym się postępowaniu. Natomiast zainteresowani zostali prawidłowo zawiadamiani o terminach rozprawy i były im także doręczane odpisy pism procesowych i sądowych, w tym odpisy opinii.

Na podstawie art. 219 kpc zostały połączone sprawy o sygn. akt VI U 469/15, VI U 575/15 i VI U 576/15 celem łącznego rozpoznania i prowadzenia pod sygn. akt VI U 469/15.

W dniu 27 stycznia 2016 roku Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wydał wyrok częściowy, w którym zmienił pierwszą w/w zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. z dnia (...)roku znak (...) w ten sposób, że przyznał M. M. prawo do zasiłku chorobowego od 19 do 25 sierpnia 2015 roku. Wyrok częściowy jest prawomocny z dniem 9 marca 2016 roku (k. 55).

Do rozpoznania pozostały dwa odwołania M. M. od decyzji ZUS z dnia:

- (...)roku, znak (...) oraz
- (...)roku, znak (...).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

M. M. była niezdolna do pracy w dwóch okresach:

1. od 24 kwietnia 2015 roku do 25 sierpnia 2015 roku oraz
2. od 21 września 2015 roku do 19 grudnia 2015 roku.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. stwierdził, że w/w dwa okresy zasiłkowe były spowodowane tą samą chorobą, zaś przerwa pomiędzy nimi nie przekroczyła 60 dni. W konsekwencji organ rentowy ustalił, że pełny okres zasiłkowy - wynoszący 182 dni - został wykorzystany z dniem 23 listopada 2015 roku i następnie ZUS wydał 2 przedmiotowe decyzje z 3 listopada 2015 roku – jedną w zakresie dot. (...) Sp. z o.o. w W., drugą w zakresie dot. (...) S.A. w W. – odmawiające prawa do zasiłku chorobowego za okres od 24 listopada 2015 roku do 19 grudnia 2015 roku.

Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego neurologa celem ustalenia, czy niezdolność do pracy odwołującej M. M. w okresie do 25 sierpnia 2015 roku oraz od 21 września 2015 roku była spowodowana tą samą chorobą lub różnymi chorobami i jakimi (k. 117v).

Lekarz J. S. - biegła sądowa w zakresie neurologii - stwierdziła, że powodem niezdolności do pracy w okresie do dnia 25 sierpnia 2015 roku było schorzenie kręgosłupa L/S, a rozpoznany zespół cieśni nadgarstka obustronnie ze zgłaszanymi dolegliwościami pod postacią drętwienia rąk należy taktować jako schorzenie współistniejące, które w tym czasie nie było powodem niezdolności do pracy.

Z powodu zespołu cieśni nadgarstka, chora była niezdolna do pracy od dnia 21 września 2015 roku, po przeprowadzonym wówczas zabiegu operacyjnym ręki prawej.

Niezdolność do pracy odwołującej w okresie do 25 sierpnia 2015 roku oraz od 21 września 2015 roku była spowodowana różnymi chorobami.

Powyższy stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy oraz aktach organu rentowego. Ich wiarygodności i mocy dowodowej nie kwestionowała żadna ze stron postępowania. Dodatkowo Sąd oparł ustalenia stanu faktycznego w zakresie wyroku końcowego na opinii lekarza J. S., biegłej sądowej w zakresie neurologii.

W ocenie Sądu opinia biegłej jest wnikliwa, rzetelna i spójna. Przy tym brak jest jednocześnie jakichkolwiek podstaw, aby opinii tej odmówić mocy dowodowej oraz przymiotu wiarygodności.

Sąd pominął opinię biegłego K. K. z kart 71 oraz 103, gdyż zasadnie była zakwestionowana przez stronę procesu. Ponadto strony procesu z kolei nie wniosły żadnych zastrzeżeń do opinii lekarza J. S., biegłej sądowej w zakresie neurologii (k. 140, k. 143). Sąd zakreślił stronom 7 dniowy termin na ewentualne ustosunkowanie się do tej opinii, pod rygorem uznania, że strona nie zgłasza zarzutów do opinii.

Dodatkowo wskazać należy, że biegła sądowa w sposób dokładny i szczegółowy podała, dlaczego nie jest zasadna w/w opinia biegłego K. K. (k. 134v).

Strony nie wnosiły o uzupełnienie materiału dowodowego.

Zdaniem Sądu brak było podstaw do dopuszczania dowodu z kolejnych opinii. Nie można bowiem skutecznie wnioskować o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego jedynie na tej podstawie, że dotychczasowa opinia jest niekorzystna dla strony. Stanowisko to jest uzasadnione utrwalonym już orzecnictwem sądowym. Przykładowo można wskazać w tym miejscu wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 25 sierpnia 2011r. (I ACa 316/11 LEX nr 1095795) zgodnie z którym, niedopuszczenie dowodu z kolejnej opinii biegłego jest prawidłowe w sytuacji, jeżeli opinia nie odpowiada oczekiwaniom strony i nie zgłasza ona żadnych merytorycznych uwag do opinii. Samo stwierdzenie strony, że się z nią nie zgadza, nie oznacza, że opinia jest wadliwa. Podobnej treści jest również teza 2 wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 25 czerwca 2009r. (V ACa 139/09 LEX nr 551993) zgodnie z którą, o ewentualnym dopuszczeniu dowodu z opinii innego biegłego tej samej specjalności nie może decydować wyłącznie wniosek strony, lecz zawarte w tym wniosku konkretne uwagi i argumenty podważające miarodajność dotychczasowej opinii lub co najmniej miarodajność tę poddające w wątpliwość. W przeciwnym wypadku wniosek taki musi być uznany za zmierzający wyłącznie do nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu, co winno skutkować jego pominięciem.

Sąd zważył, co następuje:

W przedmiotowej sprawie spór dotyczył kwestii, czy niezdolność do pracy odwołującej M. M. w okresie do 25 sierpnia 2015 roku oraz od 21 września 2015 roku była spowodowana tą samą chorobą lub różnymi chorobami.

W toku postępowania Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłego lekarza specjalisty w celu ustalenia, czy niezdolność do pracy odwołującej M. M. w okresie do 25 sierpnia 2015 roku oraz od 21 września 2015 roku była spowodowana tą samą chorobą lub różnymi chorobami.

Lekarz J. S. - biegła sądowa w zakresie neurologii - stwierdziła, że niezdolność do pracy odwołującej w okresie do 25 sierpnia 2015 roku oraz od 21 września 2015 roku była spowodowana różnymi chorobami.

Sąd swoje rozstrzygnięcie oparł na rzetelnej i przekonującej opinii biegłej sądowej, przyjmując zawarte w niej ustalenia za własne.

Zgodnie z treścią art. 8 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy nie dłużej jednak niż przez 182 dni, a jeżeli niezdolność do pracy spowodowana została gruźlicą - nie dłużej niż przez 270 dni. Do okresu, o którym mowa w art. 8, zwanego dalej "okresem zasiłkowym", wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni (art. 9).

Nie ulega więc wątpliwości fakt, że odwołująca jest uprawniona do otrzymania zasiłku chorobowego za sporny okres od 24 listopada 2015 roku do 19 grudnia 2015 roku. Nieprawidłowo bowiem organ rentowy ustalił, że pełny okres zasiłkowy, wynoszący 182 dni, został wykorzystany z dniem 23 listopada 2015 roku. Z uwagi na treść niekwestionowanej opinii biegłej sądowej, od 21 września 2015 roku odwołująca była niezdolna do pracy z powodu innej choroby, niż ta trwająca do 25 sierpnia 2015 roku.

W świetle powyższego należy uznać, że odwołania jako zasadne podlegały uwzględnieniu na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc i w/w przepisów. Należało zatem zmienić zaskarżone decyzje Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W.:

1. z dnia(...)roku znak (...) i przyznać M. M. prawo do zasiłku chorobowego od 24 listopada 2015 roku do 19 grudnia 2015 roku oraz
2. z dnia (...)roku znak (...) i przyznać M. M. prawo do zasiłku chorobowego od 24 listopada 2015 roku do 19 grudnia 2015 roku.